

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013 de către inculpatul

Boicu Oleg Nicolae, născut la 29 mai 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia 20 ap. 75;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 05.06.2012 - 27.09.2012 (prima instanță)*
- 2. 14.12.2012 – 15.03.2013 (instanța de apel)*
- 3. 11.02.2014 – 19.03.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012, **Boicu Oleg Nicolae** a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – la 4 (patru) ani închisoare;
- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – la 4 (patru) ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru cumulul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Boicu Oleg, la data de 03 martie 2012, pe la orele 23:45, aflîndu-se în fața gheretei alimentare de pe bd. Dacia, 16/1, mun. Chișinău, încălcînd grosolan

ordinea publică însoțită cu aplicarea violenței asupra persoanei și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, le-a aplicat câteva lovituri cu un obiect ascuțit lui Poițan Anatolie și Arnaut Artiom, provocându-i primului leziuni corporale ușoare, iar ultimul fiind internat în SCMU, după care inculpatul a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Tot el, în circumstanțele indicate mai sus, la data de 03 martie 2012, pe la orele 23:45, aflându-se în fața gheretei alimentare de pe bd. Dacia, 16/1, mun. Chișinău, avînd intenția vătămării grave a integrității corporale în urma aplicării loviturilor cu un obiect ascuțit lui Arnaut Artiom, i-a provocat leziuni corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, invocînd motivul blîndeții pedepsei stabilite.

Apelantul a invocat faptul că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat și greșit a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de judecată a neglijat prevederile art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să motiveze: “aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei”. Ignorînd această normă legală, instanța s-a limitat doar la fraza „că corectarea și reeducarea inculpatului Boicu Oleg este posibilă fără izolarea lui de societate”, stabilindu-i pedeapsa nonprivativă de libertate, fără a explica motivele suspendării executării pedepsei.

Acuzarea a considerat că prima instanță a ignorat faptul că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului, menționînd faptul că însăși instanța 1-a recunoscut pe ultimul vinovat de comiterea a două infracțiuni grave, ambele fiind comise în condițiile aplicării violenței și nerecunoașterii vinei, fiind evident pericolul acestuia pentru societate.

La fel, în cadrul ședinței de judecată, nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante, care ar fi permis de a considera că inculpatul va putea fi reeducat și corectat, nefiind izolat de societate. Prin urmare, era evident că suspendarea condiționată a pedepsei stabilită inculpatului, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Boicu Oleg a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare;
- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru cumulul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat, că pedeapsa stabilită inculpatului era într-adevăr prea ușoară în raport cu săvârșirea a două infracțiuni grave, cu aplicarea cuțitului, prezentând un pericol sporit pentru societate, cu atât mai mult că acesta nici nu și-a recunoscut vinovăția, lipseau careva circumstanțe atenuante, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, pedeapsa nefiind echitabilă cu cele săvârșite. Astfel scopul preventiv și educativ al pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal nu va putea fi realizat, cu atât mai mult că inculpatul a fost anunțat în căutare.

5. A declarat recurs ordinar împotriva hotărârilor judecătorești menționate inculpatul, care, fără a invoca vreun temei din art. 427 Cod de procedură penală, și-a exprimat dezacordul cu hotărârile de condamnare în privința sa, considerându-se nevinovat în săvârșirea infracțiunilor imputate și solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, motivând că la materialele dosarului nu există probe ce ar dovedi vinovăția sa, iar examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa sa deoarece timp de 5 luni a fost grav bolnav. Consideră că înăsprirea pedepsei în privința sa, prin neaplicarea art. 90 Cod penal este neîntemeiată, întrucât nu cunoștea despre examinarea cauzei în ordine de apel deoarece nu mai locuia pe adresa indicată în legătură cu neînțelegerile apărute între el și soția sa.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de inculpat nu se menționează careva temeiuri prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă din argumentele expuse în recurs, Colegiul penal consideră că sunt relevante temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 10) Cod de procedură penală.

Conform pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar conform pct. 10) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În fapt, deciziile instanțelor de fond corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

Prima instanță și instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Boicu Oleg în baza art. 287 alin. (3) și 151 alin.(1) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acestora, instanțele de fond just au menționat faptul că argumentul inculpatului despre faptul că nu a comis infracțiunea incriminată, nu poate fi reținut, el fiind combătut prin materialele cauzei și anume prin declarațiile părților vătămate Arnaut Artiom și Poițan Anatolie, ale martorilor Leca Mihail, Dosca Vasile, Gherghelegiu Valeriu, Deliu Olga, acestea fiind consecutive și corelează între ele, prin: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 martie 2012 (vol. 1, f.d. 8-9), procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 03 aprilie 2012, din care rezultă că Poițan Anatolie a solicitat atragerea la răspundere a persoanei necunoscute, care la 03 martie 2012, ora 23:40, aflându-se în fața gheretei alimentare, situată pe bd. Dacia 16/1, mun. Chișinău, fără careva motive i-a aplicat lovituri cu un obiect ascuțit, în regiunea submandibulară din stînga, după care a părăsit locul (vol. 1, f.d. 27); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 03 aprilie 2012 din care rezultă că Deliu Olga l-a recunoscut pe Boicu Oleg (vol. 1, f.d. 39-40); cererea lui Arnaut Artiom privind recunoașterea sa în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr. 2012420561 din 11 aprilie 2012 (vol. 1, f.d. 46); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12 aprilie 2012 din care rezultă că martorul Leca Mihail l-a recunoscut pe Boicu Oleg ca persoană care la 03 martie 2012 se afla cu cuțitul în mîină pe bd. Dacia 16/1, mun. Chișinău și s-a prezentat ca „Oleg Boievicul” (vol. 1, f.d. 52); raportul de expertiză medico-legală nr. 1005/D din 25 aprilie 2012 din care reiese că la Arnaut Artiom s-a constatat plagă tăiată înțepată, penetrantă a hemitoracelui drept. HPT pe dreapta a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect înțepător tăietor, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, constituie un pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală gravă (vol. 1, f.d. 69-70); raportul de expertiză medico-legală nr. 999/D din 18 aprilie 2012, din care urmează că la Poițan Anatolie s-au constatat plăgi tăiate pe față și degetul I, mîina dreaptă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară (vol. 1, f.d.72-73).

Afirmația inculpatului, precum că nu a comis actul de huliganism adică încălcarea grosolană a ordinii publice însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanei și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale și vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, considerînd că la materialele cauzei nu există probe în confirmarea vinovăției sale, sunt neîntemeiate, instanța de apel just concluzionînd asupra faptului că versiunea înaintată de inculpat este declarativă și contravine circumstanțelor cauzei, aceasta fiind apreciată de instanțele de fond ca o metodă de apărare.

Argumentul invocat privind aprecierea greșită a probelor de către instanțele de judecată, acesta la fel, nu poate fi reținut de către instanța de recurs din motiv că procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Cu referire la afirmația recurentului privind faptul că instanța de apel neîntemeiat i-a înasprit pedeapsa, prin neaplicarea în privința sa a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs ține să menționeze că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de scopul pedepsei penale, care va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, astfel, corect concluzionând că instanța de apel i-a stabilit o pedeapsă echitabilă lui Boicu Oleg.

Argumentul inculpatului precum că el nu cunoștea despre examinarea cauzei în ordine de apel deoarece nu mai locuia pe adresa indicată în legătură cu neînțelegerile apărute între el și soția sa, nu poate fi reținut fiindcă ultimul nu a anunțat instanța de judecată despre schimbarea domiciliului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a întreprins toate măsurile legale întru înștiințarea lui Boicu Oleg despre examinarea cauzei în ordine de apel și stabilirea locului aflării ultimului, anunțându-l în căutare prin încheierea din 19 februarie 2013 (vol. 2, f.d. 96-97).

Astfel, cauza just a fost examinată de instanța de apel în lipsa ultimului, cu respectarea prevederilor stipulate în art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Boicu Oleg Nicolae** împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti